

ei ilmu ellades ennam päwa kätte; neist kül ennamiste näggeminne kaub, agga siiski ikka weole kõlbawad. On ka sellelamma sola mäewergi issekohhal läbbijooksmas jor dawa wee oja, mis Jummalal immelikke ettes murresemisse läbbi ni liigidale se sola wars randusse jure on seätud, agga mis siiski soolikaljo külge ei putu; sest sammast ojast saab kül janno kustutamiseks ni hästi inimestele kui lomadele. Wiisfadda inimest ommastega ühtekokko on seal Ma al ellamas, kus nende parras tō ja ammeti paik; arwaste peawad ülles päwa kätte tulles, ja peab neidki hulkas ollema, kes seal al on sündinud ja kaswanud, ja senna surewadki ärra, ilma et ühhegi korra mapeatist elloskohta olleksid nähha sanud. On seal ka rahwal issekabbel, kus pühhapäwad pühhitsewad ja Jummalal tenistust piddawad ning segi kabbel keigega, mis temmas nähakse on soolkiwist ehitud, ehk diete räkida, soolkiwist kaljo sisse raiutud, nenda et pōr-

rand, seinad, wõlwid, altar ja kantsel — keik on üsnä selgest tuggewast soolkiwist. Mäemeeste tōritstad ep olle muud kui hak, peitel ja hamer. Pitkaldase tōteggemisega raiuwad esmast sured woimatamad kiwist sola jaud kaljo küljest lahti ja lõhkuwad se sugust suurt jaggo mitmeks tōstetawaks pakkudeks katki, mis kui umb tündrid päwa kätte üllesse sadetakse; parrast neid seal hopis peneks tehakse ning westide pedd jahwatakse, neile rahwale pruqitawaks, kes laugelt merre randadest ärra keik made sees ellawad. Sähhardune luggu on otse Wiitska lifina ja temma ümberkaudse rahwaga. Kui sest lifinast pohja pole mianakse Pohla ja Preisi maad läbbi, sennigo meie merre *)

*) Meie merd nimmetawad woõdrania rahwas, liati need kes meitest õhto pole ellawad, idajärweks; agga sedda sünnib ka laddina keelt möda Baltiski merreks hüda; sest sammast ka Baltiski lin nime on sanud.